

Het is ontzettend jammer en een gemiste kans dat dit wetsvoorstel zoveel regels , toezicht en beperkingen oplegt aan thuisonderwijs.

Als dit wetsvoorstel werkelijkheid wordt dan voorzie ik vooral veel discussies tussen ouders en onderwijsinspectie over onderwijsplannen, toetsing en voortgang, met als gevolg druk voor alle partijen, bureaucratie, hoge kosten en druk op de rechterlijke macht. Uiteindelijk zullen de ouders en kinderen hierdoor gedupeerd worden.

Thuisonderwijs is voor ouders een weloverwogen keuze. Het is geen keuze voor alleen het kind, maar voor de hele familie. Het moet bij je passen want het heeft vaak impact op de financiële situatie (een ouder is immers bij het kind (of kinderen)) en op de relaties onderling. De keuze voor thuisonderwijs maken ouders met en vanuit volle overtuiging en zorg voor hun kind(eren).

Geef deze ouders het vertrouwen en de ruimte om de manier waarop onderwijs wordt gegeven zelfstandig en in vrijheid in te vullen. Regelgeving en handhaving aan huis schaadt relaties tussen ouders en instanties en het uiteindelijke doel van onderwijs. Vertrouwen kan; er is voldoende onderzoek gedaan naar thuisonderwijs (zonder de in het wetsvoorstel opgenomen eisen en toezicht) en het is keer op keer gebleken dat kinderen het cognitief en sociaal vlak zeer goed doen (vaak zelfs beter).

Thuisonderwijs is niet te reguleren op de manier waarop het wetsvoorstel dat beschrijft. Eigen ervaring leert dat thuisonderwijs een continu proces is waarbij vooral ook gekeken wordt naar de intrinsieke motivatie van het kind. Deze kinderen leren, anders dan schoolgaande, van het leven. Dat proces is niet makkelijk te voorspellen en vast te leggen in een onderwijsplan en ook niet afhankelijk van een huis met een onderwijsruimte.

Wat een kans zou thuisonderwijs zijn voor die vele (20.000?) thuiszitters en wat een kans kan thuisonderwijs zijn voor het onderwijs in NL in het algemeen. Een waardevolle toevoeging op het reguliere onderwijs als kinderen en ouders de kans krijgen om zelf echt te kiezen. Dus kinderen niet beperken door een keuze aan het begin van de schoolperiode, maar kans geven om op ieder moment te kiezen voor school of thuisonderwijs. Geef thuisonderwijs en schoolgaande kinderen de mogelijkheid om te proberen als ze twijfels hebben aan de manier waarop hun recht op onderwijs vorm is gegeven.

Ik juich het toe om de wet aan te passen en thuisonderwijs voor iedereen mogelijk te maken ongeacht je geloof of levensbeschouwing. Doe dit echter wel op een manier waarbij de doelgroep gehoord wordt, er wordt nagedacht over de toekomst van het onderwijs in algemene zin en de kansen die er voor de kinderen van Nederland. Sluit met een wet aan op de maatschappij; een maatschappij waarin keuzevrijheid een belangrijk goed is.

Dus wat mij betreft wordt de inhoud van dit wetsvoorstel aan de kant geschoven en gaan ministerie, thuisonderwijs organisaties, belangenverenigingen voor thuiszitters, onderwijs vertegenwoordigers, ouders en kinderen (!! ) met elkaar in gesprek om tot een voorstel te komen wat breed gedragen wordt en waarmee basis wordt gelegd voor wederzijds vertrouwen. Zo laten wij volwassenen aan kinderen zien wat democratie is.

Geef ouders van gezinnen die voor thuisonderwijs kiezen het vertrouwen. En als er uiteindelijk toch redenen zijn om te twifelen aan de motivatie of kunde van de ouders, laat dan bijvoorbeeld een onafhankelijke partij als St. Keurmerk Thuisonderwijs een rol spelen.

Vertrouwen is het woord. Ook binnen het reguliere onderwijs is er steeds meer behoefte aan vertrouwen. Zie het manifest *Leve het onderwijs!* waarin (tot nu toe) 75 bestuurders van 1100 scholen pleiten voor meer vertrouwen en minder controle.